

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סגן מרדכי תובל ז"ל

בן גולדה ושמואל

נולד בגרמניה

בתאריך י"ח בניסן תש"ז, 8/4/1947

התגייס בספטמבר 1965

שרת בחיל השריון

נפל בקרב במלחמת יום הכיפורים

בתאריך י"ט בתשרי תשל"ד, 15/10/1973

נקבר בבית העלמין הצבאי בבאר שבע

חלקה 3: שורה 4: קבר 12:

בן 26 בנפלו

קורות חיים

מרדכי, בן גולדה ושמואל שולמן, מניצולי-השואה, נולד ביום י"ח בניסן תש"ז (8.4.1947) במחנה-פליטים איינרינג שבמערב-גרמניה, ועלה לארץ עם הוריו בשנת 1948. הוא למד בבית-הספר היסודי ברמת השרון ובבית-הספר היסודי "אחווה" בבאר-שבע, ואחרי-כן סיים את לימודיו התיכוניים במגמה המתמטית-פיסיקלית בבית-הספר התיכון-מקיף א' בבאר-שבע. לימים הוענק לו תואר מוסמך למדעי-הטבע מהאוניברסיטה העברית בירושלים. מילדותו היה תלמיד מצטיין ולמרות נטייתו למקצועות הריאליים, התבלט גם במקצועות הומניים. עבודת-בית שהכין בנושא השואה עוררה הדים רבים ופורסמה בירחון של בית-הספר. בתעודת הבגרות זכה בציון "מצוין" במקצוע הפיסיקה, על אף ששאלון-הבחינה היה קשה במיוחד. הוא היה חבר בתנועת "השומר הצעיר" ובמסגרת גדנ"ע-אוויר עבר קורס והתאמן בהטסת דאונים. מנעוריו היה אוהב-טיולים וחובב-ספורט ושיחק בכדורסל. כן היה פעיל בחברה ובבית-הספר, חברותי ואהוד על כל חבריו ומכריו, שכינהו בשם-חיבה "מוטי". תמיד היה עליו, מלא שמחת-חיים ואופטימי, ועם זאת ענוותן, שמח בחלקו וצנוע בהליכותיו. הוא היה מוכן לעזור לכל אדם ולא היסס לסייע למכריו, אפילו על חשבון זמנו ונוחיותו. להוריו היה בן נאמן

ומסור, דאג למשפחתו ומיוזמתו השתדל שלא להיות למעמסה כספית עליה.

מרדכי גויס לצה"ל בסוף ספטמבר 1965. לאחר הטירונות ולאחר שעשה בשל"ית עבר קורס מ"כים וקורס קציני-חי"ר והשתלם בקורס-הסבה לקציני שריון. הוא הוצב ליחידת טנקי שלל בתפקיד מפקד מחלקה והוענקה לו דרגת סגן. ביחידתו נחשב קצין אחראי ויעיל ולדברי מפקדו היה מפקד מוכשר ואהוד. בחוות-דעת שכתבו עליו הגדירוהו מפקדיו כ"אחראי בקבלת משימה ונותן הרגשה, כי יש על מי לסמוך. מנהל את ענייני יחידתו לשביעות רצון. רציני, מגלה בגרות בכל הנוגע למשימותיו, משתף-פעולה ופעלתן, בעל יוזמה ורצון להצליח. בעל כוח-סבל יוצא מן הכלל". במלחמת ששת הימים השתתף כצוער והוענק לו "אות מלחמת ששת הימים".

לאחר ששוחרר מהשירות הסדיר היה נקרא לתקופות של שירות מילואים ובשנת 1969 נענה לפניית צה"ל והתגייס לשירות-קבע לתקופה של חודשים אחדים ושירת כקצין-שריון בחזית תעלת סואץ במלחמת-ההתשה. תמיד השתדל שלא להדאיג את הוריו ולא הרבה לספר להם על הקשיים והסכנות שידע בשדה. בתום שירות החובה שלו הלך ללמוד באוניברסיטה העברית. באוניברסיטה נמנה עם התלמידים המצטיינים ובשנת 1971 הוענק לו הפרס על-שם יהויכין קנת ז"ל. בשנת 1972, לאחר שהוענק לו תואר "בוגר" בתוספת "בהצטיינות", הועבר מיד ללימוד במסלול ישיר לתואר הדוקטור. העבודה שעשה במסגרת הלימודים במחלקה לכימיה אורגנית, הוקדשה לנושא "יונים ויניליים". כן החל ללמוד כלכלה וסיים לימודי השנה הראשונה. בתקופת לימודיו עסק בעבודות שונות לפרנסתו והיה פועל ב"מכתשים", שומר במתקנים שונים ומרכיב תריסים. בקיץ 1972 השתלם כחודש בלימודים ובעבודה בהולנד, במסגרת חילופי סטודנטים. אחרי-כן טייל באירופה וחזר ארצה בתחילת שנת הלימודים 3-1972, שבמהלכה היה יו"ר ארגון עוזרי-הוראה בכימיה באוניברסיטה העברית. במלחמת יום הכיפורים השתתף מוטי בקרבות הבלימה נגד המצרים בסיני. בקרב שנערך ביום י"ט בתשרי תשל"ד (15.10.1973) מול הפירדון, בגזרה המרכזית של תעלת סואץ, נהרג מוטי מפגיעת טיל בטנק שלו, לאחר שחילץ שלושה פצועים שנפגעו בקרב. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בבאר-שבע. השאיר אחריו אישה ובן שנולד לאחר נופלו, הורים ואחות.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "מרדכי נלחם מתוך הכרה. הוא לא שש אלי-קרב אך מרגע שהתייצב למשימתו - התייחס במלוא הרצינות אל המוטל עליו. הוא וחבריו חסמו בגופותיהם את הדרך בפני שואה".

יחידתו הוציאה לאור חוברת לזכרו ולזכר חייליה שנפלו בקרב; בביטאון-התלמידים של בית-ספרו פורסמו דברים על דמותו; בחוברת "נזכור" של האוניברסיטה העברית ובכתב-העת "הכימאי בישראל" בעברית ובאנגלית, פורסמו דברים על מוטי; בעיתון "הארץ" פורסמה ידיעה על הענקת פרס על-שם יהויכין קנת ז"ל למוטי, על הצטיינותו בלימודי הכימיה.

